

Sygn. I C 94/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Janusz Blicharski
Protokolant:	sekretarz sądowy Karina Hofman

po rozpoznaniu w dniu 18 listopada 2015 r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa **M. S.**

przeciwko **Skarbowi Państwa- Zakładowi Karnemu w C.**

o zadośćuczynienie

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda M. S. na rzecz Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 3.600 zł (słownie: trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Sygn. akt I C 94/15

UZASADNIENIE

Powód M. S. wniósł o zasądzenie od pozwanego Skarbu Państwa - Zakładu Karnego w C. kwoty 90.000 złotych tytułem zadośćuczynienia za złe warunki odbywania kary pozbawienia wolności oraz za nie fachową pomoc medyczną polegającą na długim oczekiwaniu na wizytę u lekarza. W pozwie z 10 marca 2015 r. zarzucił powód: brak odpowiedniego metrażu w celach, brak zabezpieczeń na łóżkach, brak ciepłej wody, brak mat antypoślizgowych w łaźni, zbyt mało kąpeli w ciągu tygodnia, podsłuchiwanie rozmów telefonicznych, brak zdrowego i świeżego pożywienia, zawyżenie cen w kantynie, zmuszanie skazanych do korzystania z brudnych i podartych ręczników i materacy, brak możliwości prania rzeczy prywatnych, niewłaściwy podział skazanych w celach ze względu na stan zdrowia, stopień demoralizacji, palenie tytoniu, spotkanie się z recydywistami na spacerunku, chodzenie z celi do celi brak odpowiedniej ilości pieczywa.

W ocenie powoda okoliczności i sytuacje wyżej opisane naruszały jego dobra osobiste w postaci braku poszanowania godności, co uzasadnia przyznanie dochodzonego zadośćuczynienia.

Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa działająca za pozwanego wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów postępowania wg. norm przepisanych. Pozwany zaprzeczył wszelkim twierdzeniom powoda i przedstawił szereg dokumentów świadczących o bezzasadności roszczenia. Równocześnie pozwany podniósł zarzut

przedawnienia roszczenia za zdarzenia które miały miejsce w okresie wcześniejszym niż 3 lata przed wniesieniem pozwu./16 czerwca 2013 r./

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W Zakładzie Karnym w C. powód odbywał karę pozbawienia wolności od grudnia 2011 r. do maja 2013 r.

- okoliczność bezsporna

W okresie pobytu w ZK C. powód nigdy nie przebywał w celach w których powierzchnia na jednego skazanego była niższa niż 3 m². Miał on pełną możliwość korzystania z radia i telewizji, książek w bibliotece, prasy oraz uczestniczenia w organizowanych imprezach kulturalnych, usługach religijnych, zajęciach sportowych.

Powód miał też zapewniony szybki dostęp do więziennej służby zdrowia. Lekarz jest dostępny całą dobę a w razie nagłej choroby lub zagrożenia życia osadzeni są transportowani do właściwych szpitali.

Powód miał również zapewnioną możliwość korzystania z kąpieli bez ryzyka poślizgnięcia jak twierdzi na śliskiej posadce. W łazienkach pod prysznicami układane były maty antypoślizgowe.

ZK C. dysponuje odpowiednią ilością ręczników oraz materacy co umożliwia ich wymianę w razie potrzeby sygnalizowanej przez skazanych.

W pozwanym Zakładzie ściśle rozdziela się skazanych palących i niepalących zgodnie z ich pisemnymi deklaracjami, ściśle też przestrzega się podziału skazanych na podgrupy. Każdy skazany ma prawo do przechowywania w celi rzeczy prywatnych jednak w rozsądnych ilościach. Skazani mają możliwość korzystania w aparatu telefonicznego a ich rozmowy o charakterze urzędowym nie są kontrolowane przez funkcjonariuszy.

Ilość i jakość dostarczanego wyżywienia zgodna jest z normami ilościowymi i jakościowymi. Ceny w kantynie są wyższe niż średnie w sklepach.

Dowód: przeglądarka rozmieszczenia powoda w ZK C. k. 32; notatka urzędowa wychowawcy Działu Penitencjarnego k.33; notatka urzędowa pracownika Służby Żywieniowej ZK k. 37; wniosku w sprawie normy dziennej gramatury chleba k.38; informacji ocenach w kantynie ZK k.39; oświadczenie technika Działu Kwatermistrzowskiego o celach w których przebywał powód, o wyposażeniu w łóżka, o częstotliwości kąpieli i wyposażeniu łaźni w maty antypoślizgowe k. 40, oświadczenie o częstotliwości wymiany odzieży, ręczników i pościeli k. 41; kopia książki zdrowia powoda k.51-58; zeznanie św. J. W. i św. R. P. k. 120 akt sprawy oraz akta osobowe powoda część B.

Sąd zważył co następuje:

Roszczenie powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

M. S. nie przedstawił bowiem żadnych dowodów na potwierdzenie zarzutów postawionych w pozwie, natomiast dowody przedstawione przez pozwanego całkowicie przeczą twierdzeniom o złych warunkach odbywania kary pozbawienia wolności oraz braku dostępu do opieki medycznej.

Bogaty materiał dowodowy przedstawiony przez pozwanego kategorycznie pozwala stwierdzić, że warunki odbywania kary przez powoda zgodne były z przepisami kodeksu karnego wykonawczego, rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 17 X 2003 r. w sprawie warunków bytowych osób osadzonych w zakładach karnych i aresztach śledczych oraz rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 25 sierpnia 2003 r. w sprawie regulaminu organizacyjno - porządkowego wykonywania kary pozbawienia wolności.

Żaden z w/w przepisów nie nakłada na Zakład Karny obowiązku montowania poręczy lub drabinek przy łóżkach, czego domagał się w istocie powód.

Twierdzenia pozwanego zawarte w pozwie i udokumentowane licznymi pismami i oświadczeniami zostały dodatkowo uwiarygodnione przez świadków w osobach kwatermistrza J. W. i starszego wychowawcę Działu Penitencjarnego R. P.. Sąd nie znalazł żadnych powodów aby kwestionować zeznania w/w świadków.

Powód natomiast po wniesieniu pozwu, a szczególnie po upuszczeniu ZK w dniu 1 października 2015 r. nie wykazywał żadnej aktywności procesowej, nie przedstawił dowodów za pomocą których obaliby twierdzenia i dowody pozwanego a po wskazaniu adresu do doręczeń na wolności nie odbierał nawet korespondencji z Sądu, przez co na własne życzenie pozbawił się nawet możliwości przeprowadzenia dowodu z jego przesłuchania. O konsekwencji niestawiennictwa na rozprawie w dniu 18 listopada 2015 r. powód został bowiem pouczony.

Nie zasługiwał na uwzględnienie - niezależnie od merytorycznej bezzasadności powództwa - zarzut przedawnienia podniesiony przez pozwanego. W chwili wniesienia pozwu nie minął bowiem trzyletni termin wynikający z art. 442 k.c., liczony od daty rozpoczęcia odbywania przez powoda kary w ZK C./grudzień 2011 r./.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że powód nie wykazał aby w okresie od grudnia 2011 r. do maja 2013 r., tj. w trakcie odbywania kary w pozwanym ZK C. doszło do naruszenia jakichkolwiek dóbr osobistych M. S., co mogłoby w konsekwencji rodzić roszczenie o zadośćuczynienie i dlatego jego powództwo należało oddalić. Powód musiał jedynie znosić zwykłe uciążliwości wynikające z faktu pozbawienia wolności, jednak uciążliwości te w żadnej mierze nie wiązały się z naruszeniem przepisów określających warunki odbywania kary przez osadzonych.

Z uwagi na to, że powód przegrał proces w trybie art. 98 k.p.c. obciążono go kosztami strony przeciwnej a ponieważ roszczenie obejmowało nie tylko warunki odbywania kary lecz również niewłaściwe leczenie nie zastosowano preferencyjnej dla dochodzących roszczeń stawki kosztów zastępstwa prawnego wynikającej z § 10 pkt. 25 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.../120 zł/ lecz stawkę wynikającą z § 6 pkt. 6 cytowanego rozporządzenia/3600 zł/

Na oryginale właściwy podpis